

Rozwój krakowskiej Gazowni miejskiej: Delegacja robotników Gazowni biorąca udział w uroczystości poświęcenia nowych budynków.

ciężkie przejścia ostatniego dziesiątka lat. Projekt, którego wykonanie pochłonęłoby zawrotne sumy, stał się nieaktualny. Zdawało się, że tak ważna dla rozwoju miasta sprawa zwiększenia produkcji gazu, została raz na zawsze pogrzebana i sytuacja stawała się w skutek tego z roku na rok coraz trudniejsza. Wyjście z tego położenia znalazł dyrektor gazowni inż. Seifert, znany w sferach technicznych z swej energii i wiedzy, który, oparłszy się na wynikach szybkiego postępu gazownictwa za granicą, zaprojektował przebudowę fabryki na starym miejscu. W ten sposób gazownia krakowska przeskoczyła za jednym zamachem całą olbrzymią drogę rozwoju w tej dziedzinie techniki i od najstarszego systemu retort poziomych ładowanych peryodycznie przejdzie do najnowszych komór pionowych o ruchu ciągłym. Taki system nie ma dziś równego sobie pod względem ekonomii surowca, wydajności i jakości produktów destylacji, oszczędności miejsca i higieny pracy.

Mimo wielu trudności natury technicznej i finansowej, dyr. Seifert, przy pomocy fachowego personelu technicznego, przystąpił natychmiast do realizowania projektu zakrojonego na szeroką skalę. Przedewszystkiem stanęła wieża wodna, warsztaty mechaniczne i odpowiednio rozszerzony budynek

administracyjny. W całej zaś pełni są prace nad przebudową aparatu, czyszczalni wraz z odbenzolownią, oraz główną budową nowej piecowni komorowej. Żelazo-betonowe mury nowej piecowni z głębokich fundamentów szybko wyrastają w górę, a w całej fabryce wrze od wytężonej pracy.

Dnia 14. stycznia odbyła się piękna uroczystość poświęcenia nowych i rozpoczętych budynków. Zarząd gazowni podejmował gościnnie licznych przedstawicieli miasta z Prezydym na czele, oraz sfer przemysłowych i technicznych, zgromadzonych na to święto pracy. Liczni mówcy dali wyraz uznania kierownictwu zakładu za jego wydatną pracę dla dobra miasta.

Z naszego świata artystycznego.

Niejednokrotnie wspominaliśmy w naszym piśmie o usilnych zabiegach Komitetu odbudowy zniszczonej orkanem kopuły kościoła św. Piotra w Krakowie około zebrania potrzebnych na ten cel funduszy. Należą do nich przedewszystkiem koncerty z zakresu muzyki kościelnej, urządzone stale w każdą niedzielę i święto tak w kościele św. Piotra, jak też i w innych świątyniach. Zdobyły sobie one

ogólne uznanie dzięki umiejętnemu kierownictwu i prawdziwie artystycznemu wykonaniu.

W rzędzie artystów śpiewaków i muzyków obojga płci, którzy chętnie i ofiarnie pospieszyli na wezwanie Komitetu, wybiła się na jedno z pierwszych miejsc p. Klementyna Koniorówna, artystka śpiewaczka, członek naszego Towarzystwa Operowego. Jej piękny głos, sopran dramatyczny o wysokiej skali i nader miłym dźwięku, zwrócił na młodą śpiewaczkę ogólną uwagę. Doskonałe

Z naszego świata artystycznego: Utalentowana artystka śpiewaczka, p. Klementyna Koniorówna.

jego wyszkolenie i głębokie odczucie wywierają na słuchacza silne wrażenie i rokują młodej artystce, na razie tylko amatorce, piękną przyszłość czy to na scenie, czy na estradzie koncertowej. P. Koniorówna jest córką znanego i utalentowanego artysty muzyka i kompozytora, profesora muzyki i śpiewu w tutejszym Seminarium Nauczycielskim Męskim, zasłużonego około rozwoju kultury muzycznej w naszym mieście.

Rozwój krakowskiej Gazowni miejskiej: Grono gości z prezyd. Federowiczem, wiceprez. Sarem i Wielgusem na uroczystości poświęcenia nowych budynków.